

У име Оца, Сина и Светога Духа!

Кратка прича а велики смисао. То нам говори данашње Свето Јеванђеље браћо и сестре, у причи о сејачу и семену. Једна обична прича из живота свакога човека, који се бавио било када земљорадњом, али у тој краткој причи садржана је историја целог света, и свакога човека посебно. Чули сте шта каже Свето Јеванђеље изађе сејач да сеје семе своје, и сејао је свуда, али три четвртине тога семена је пропало, а само је једна четвртина донела обиман плод. Због чега? То је једина прича коју је сам Господ објаснио и протумачио. Није кривица до сејача, није кривица до семена, кривица је до терена, земљишта на које је семе пало.

И каже Господ да сејач је сам он Господ наш Исус Христос. Семе које Он сеје је реч Божија, заповести Божије и Јеванђеље његово. А њива по којој се сеје јесте цео овај свет уопште гледано, али и свака душа, свакога човека посебно.

И шта бива са тим семеном које сејач сеје?

Једна трећина тога семена каже Господ паде крај пута, и птице га брзо позобаше, и не донесе рода. Друго паде на каменито земљиште, где није могло да пусти дубоке корене и брзо усахну, и оно не донесе плода. Треће семе паде у трње, и трње нарасте и угуши то семе и недонесе рода. А четврто семе, четврта четвртина семена паде на плодну земљу, изниче и донесе плод стоструко више него што је посејано. Која је то земља пут, која је то земља каменита, која је то земља трновита? То је Господ објаснио.

Оно семе које је пало крај пута, то су оне душе људске које чују реч Божију, али не обраћају пажњу на то, и ђаво који се шуња око наше душе покупи то семе позоба га као птице небеске, и не донесе плода. Семе које је пало на каменито земљиште, то су они људи каже Господ који када чују реч Божију са радошћу је приме, одушевљено, али будући слабе вере чим дођу искушења и невоље, они на то забораве,

одрекну се тога, и семе не пусти корена, и не донесе плода. Треће трновито земљиште то су они људи, који приме реч Божију у своју душу у своје срце, али бриге за овоземаљски живот, за земаљске страсти и сласти, нарасту и угуше ово племенито семе и оно без плода остаје. А четврто семе које падне на плодну земљу, то су они људи, оне душе, које приме реч Божију са вером и у труду и љубави доносе сто посто више плода него што је било.

Сваки од нас браћо и сестре ако сагледа у своју душу, видеће којој групи од ове четири припада. Није кривица до семена што није донело плода, него до земљишта. Ми треба да се потрудимо браћо и сестре, да своју душу, своју њиву припремимо за семе Божије, да је узоремо трудом, молитвом, постом, трпљењем, и то семе Божије да залијемо сузама покајања и онда то ће бити плодна земља. Исто оно каменито земљиште, да се потрудимо да избацимо из душе своје сваки грех, сваку страст, свако зло дело, сваку рђаву мисао, јер то је то камење које не дозвољава семену да пружи дубоке корене, и да донесе плода. Или примећујемо у себи много бриге за овоземаљски живот, бриге за летовања, бриге за посао, бриге за уживања, за кафане.

Треба да се тога ослободимо, и да своју њиву узоремо и припремимо, да би донела плод који је Господ очекивао и који очекује од нас. А они који су већ обрадили њиву душе своје, да се труде да је не закорове, да је не запусте, да не допусте да се кроз душу нашу направе путеви, кроз које ђаво јури тамо и овамо, да не допусте да се набаца камење у нашу њиву душе своје, да се греси наши не умножавају у нама, да угушимо трње да га покопамо, и очистимо душу своју, њиву душе своје од трња да би и она могла донети плодове за Царство Небеско.

То је браћо и сестре наука данашњег Светог Јеванђеља, то је оно што је Господ хтео да људи схвате и науче, и на крају је зато и рекао: „Ко има уши да чује, нека чује“. Он је објаснио,

он је рекао а наше је да чујемо, да прихватимо и да примимо реч Божанске науке, у душу своју у срце своје. Да испуњавамо Јеванђељске заповести, које је Господ оставио у Цркви својој, да би живећи по њима ми спасавали душе наше. Јер ако наша њива остане закоровљена трњем или камењем или утабана путевима демонским кроз њу, онда са чим ћемо изаћи пред Господа свога, када дође Господ поново да суди живима и мртвима, да даде свакоме по делима његовим, а Господ је рекао да ће се свако дрво по плодовима његовим познати. Тако и овде од нас, од нашег живота овде на земљи, зависи наша вечност, наша будућност, која нема краја.

Нека би дао Бог, молитвама Свете Богородице, Светих угодника Божијих, да и ми се пренемо, погледамо и познамо у каквом је стању њива душе наше да је припремимо, учинимо је зиратном и плодносном. И тако радећи целога живота можемо имати наду у милост Божију, када пођемо одавде да се сви ми нађемо у Царству Христа Бога нашега, и тамо са свима Светима слаavimo Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност. Амин.